

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/343/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714205566
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Martináková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3714205566.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Martinákovovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v právnej veci navrhovateľa A. S. W., s.r.o., so sídlom O., V. 5, H. XX XXX XXX, zastúpeného U. kanceláriou I. S., s.r.o. so sídlom O., V. 5, proti odporcom 1/ Y. S., bytom V. O., Z. XXXX/X, 2/ X. O., bytom Z. V. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov B. R. V. W. so sídlom O. - W. Q., B. nám. 7, H. XXXXXXXX, zastúpeným X.. V. V., advokátom, so sídlom v O., G. XX, o zaplatenie 8.960,16 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. januára 2015, č. k. 7C/248/2014-70 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcom 1/ , 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 79,41 eur na účet advokáta JUDr. V., vedený v T. O. a.s., č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 7.331,04 eur, úrok z omeškania vo výške 485,57 eur, úrok z omeškania vo výške 8,28% ročne zo sumy 7.331,04 eur od 13.02.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, s tým, že splnením povinnosti jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého z odporcov. Vo zvyšku návrh zamietol. Odporcom 1/, 2/ uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania 742,20 eur, do troch dní do právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu navrhovateľa advokáta I. S. s.r.o. O.. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 08.12.2005 uzavrel právny predchodca navrhovateľa s odporcom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 9.958,10 eur s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.11.2015, ktorý sa odporca zaviazal splácať mesačnými splátkami po 135,76 eur. Dňa 08.12.2005 uzavrel odporca 2/ s právnym predchodcom navrhovateľa dohodu o ručení. Aktívna legitímácia navrhovateľa vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE zo dňa 04.11.2009 uzavretej medzi spoločnosťou W. sporiteľňa, a.s. so sídlom I. 48, O., ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, predmetom ktorej bolo aj postúpenie pohľadávky postupcu voči odporcovi. Záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom ako dlžníkom v súvislosti s čerpaním a splácaním úveru na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 08.12.2005 predstavuje zmluvu o úvere, uzavretú účastníkmi v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Predmetnou zmluvou vznikol medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001

Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, nakoľko podľa § 52 a nasl. Občiansky zákonník je táto zmluva spotrebiteľskou zmluvou. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluvou sa navrhovateľ v rámci predmetu svojej činnosti zaviazal poskytnúť odporcovi ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a odporca sa tieto zaviazal splácať v pravidelných splátkach. Vzhľadom na námietku premlčania vznesenú v konaní vedľajším účastníkom sa súd zaoberal otázkou vymáhateľnosti uplatneného nároku s poukazom na predčasné zosplatnenie tak, ako uviedol navrhovateľ v návrhu, a to bez aplikácie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa. V danom prípade, keď súd uzavrel, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou a právny vzťah medzi účastníkmi je vzťahom občiansko-právnym, pristúpil k skúmaniu plynutia premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. je stanovená trojročná premlčacia lehota, ktorá plynie odo dňa, keď sa mohlo právo uplatniť na súde. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje splátky splatné od 20.06.2010 do 20.11.2015 v počte 66 a v celkovej výške 8.960,16 eur, pričom splátky splatné od 20.02.2014 do 20.11.2015 sa stali splatnými dňa 12.02.2014, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ mohol svoje právo na zaplatenie splatných splátok uplatniť dňa nasledujúceho po ich splatnosti, od ktorého dátumu začala plynúť premlčacia lehota. Vzhľadom na skutočnosť, že právo na zaplatenie pohľadávky voči odporcovi bolo navrhovateľom uplatnené až dňa 26.05.2014, v prípade splátok splatných od 20.06.2010 do 21.05.2011 podaním návrhu na začatie konania na súde, nedošlo v čase jej plynutia k spočívaniu a ich premlčacia lehota s poukazom na § 101 ods. 1 Obč. zák. premlčacia lehota uplynula (obdobie od 20.06.2013 do 21.05.2014). Súd z dôvodu premlčania práva navrhovateľa na zaplatenie pohľadávky voči odporcovi podaný návrh v časti uplatnených splátok splatných od 20.06.2010 do 21.05.2011 po 135,76 eur, t.j. v sume 1.629,12 eur zamietol. V ostatnej časti uplatneného nároku mal súd za preukázané, že tieto splátky splatné od 21.06.2011 do 20.11.2015 v celkovej sume 7.331,04 eur odporca 1/ neuhradil, odporca svoje zmluvné povinnosti neplnil a navrhovateľovi tak vznikol nárok na zaplatenie tejto dlžnej sumy voči odporcovi 1/ ako dlžníkovi a voči odporcovi 2/ ako ručiteľovi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že pohľadávka uplatnená navrhovateľom v sume istiny 7.331,04 eur je čo do základu i čo do výšky dôvodná a návrhu navrhovateľa v tejto časti vyhovel. Postavenie odporcov 1/, 2/ v konaní nie je solidárne, preto súd s poukazom na potrebu zohľadniť situáciu, ak dôjde k splneniu povinností, príp. ich častí do určitej výšky jedným z odporcov, považoval za potrebné v rozsudku vysloviť, že splnením povinnosti jedným z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého z odporcov. Súd prvého stupňa tiež rozhodol o navrhovateľom uplatnenom príslušenstve pohľadávky a uplatnený úrok z omeškania posúdil podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne z jednotlivých splátok splatných od 21.06.2010 do 21.01.2014 a vyčíslil ho v sume 914,34 eur a úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 8.960,16 eur od 13.02.2014 do zaplatenia. Vzhľadom na vyššie odôvodnené zamietnutie nároku navrhovateľa pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.06.2010 do 21.05.2011 z dôvodu ich premlčania, súd nepriznal navrhovateľovi uplatnené úroky z omeškania z premlčaných splátok, pričom vyčíslený úrok z omeškania z týchto splátok predstavuje sumu 428,77 eur. Rozhodným dňom pre určenie výšky úroku z omeškania je 21.06.2010, kedy bola diskontná sadzba ECB určená vo výške 1,25 %, ktorá sa zvyšuje o 8 percentuálnych bodov. Vzhľadom na uvedené súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo splátok splatných od 21.06.2011 do 21.01.2014 a vo výške 8,25 % ročne zo sumy 7331,04 eur od 13.02.2014 do zaplatenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ i odporcovia 1/, 2/ mali každý vo veci čiastočný úspech, pričom vo vzťahu k žalovanej sume 8.960,16 eur bol úspech navrhovateľa 81,82 % a jeho neúspech 18,18 %. Súd navrhovateľovi ako účastníkovi, ktorý mal vo veci čiastočný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva podľa pomeru jeho úspechu a neúspechu v konaní, t.j. vo výške 63,64 %. Náhrada trov konania predstavuje zaplatený súdny poplatok vo výške 537,50 eur a trovy právneho zastúpenia advokátskej kancelárie I., s.r.o. za tieto úkony právnej služby: - prevzatie a príprava podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. po 253,94 eur + 8,04 eur paušál - podanie vo veci samej - návrh zo dňa 16.05.2014 podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. c), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. po 253,94 eur + 8,04 eur paušál, Trovy právneho zastúpenia spolu: odmena vo výške 507,88 eur + paušál vo výške 16,08 eur + DPH vo výške 104,79 eur = 628,76 eur. Spolu so zaplateným súdnym poplatkom predstavujú trovy konania sumu 1.166,25 eur z toho 63,64 % predstavuje 742,20 eur. Súd zaviazal na náhradu trov konania iba odporcov 1/, 2/, nakoľko z postavenia vedľajšieho účastníka síce vyplýva, že vedľajší účastník má z hľadiska procesného rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, avšak súd je toho názoru, že jeho vstupom do konania nevzniká na strane odporcov žiadne spoločenstvo a

jeho vstup do konania je odôvodnený právnym záujmom na úspechu účastníka konania, a z uvedeného dôvodu by nemal byť zaviazaný na náhradu trov konania úspešného účastníka konania pri neúspechu účastníka konania, na strane ktorého vystupuje.

Proti tomuto rozsudku a to jeho výrokovvej zamietajúcej časti (o zaplatenie 1.629,12 eur s prísl.) podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Mal za to, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby a mal správne aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere a teda absolútny obchodno-záväzkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 08.12.2005, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8 časti Občianskeho zákonníka ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku, preto sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Na podporu svojho názoru poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2MCdo3/2011 zo dňa 28.04.2011, sp. zn. 6MCdo4/2012 zo dňa 27.03.2013, ďalej na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co132/2013 zo dňa 21.11.2013, sp. zn. 15Co28/2013 zo dňa 30.10.2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co138/2013 zo dňa 20.02.2014, v zmysle ktorých je na daný právny vzťah potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Poukázal na komentár § 52 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri uplatňovaní jednotlivých právnych prostriedkov je veľmi dôležité posúdiť akého charakteru je spotrebiteľská zmluva, či ide o zmluvu občiansko-právneho charakteru, alebo obchodno-právneho charakteru. Má to význam pri uplatňovaní správ spotrebiteľa. Iba v jednom prípade práva na ochranu pred nepríjemnými podmienkami je úprava jednotná a spoločná bez ohľadu na to, o akú zmluvu ide. Spotrebiteľské zmluvy možno rozlišovať jednak v užšom a širšom ponímaní. Pokiaľ pôjde o ostatné právne prostriedky, bude dôležité posúdiť, či ide o zmluvu občiansko-právnu, alebo obchodno-právnu, pretože v mnohých prípadoch bude potrebné aplikovať všeobecnú úpravu v týchto kódexoch. Vzhľadom na uvedené zastával názor, že mu vznikol nárok na úhradu splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania, z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil, tak že vyhovie jeho návrhu v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v prvostupňovom i odvolacom konaní, pričom trovy odvolacieho konania vyčíslil vo výške 85,64 eur s DPH.

Odporcovia 1/,2/ sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny ohľadom aplikácie premlčania v režime Občianskeho zákonníka. Pokiaľ však súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovel, mal za to, že rozsudok súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z neplne zisteného skutkového stavu. Je nepochybné, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. K námietke navrhovateľa, že súd na daný prípad mal aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka uviedol, že tento právny názor v súčasnej rozhodovacej praxi súdov neobstojí. Hoci má úverová zmluva povahu absolútneho obchodu, na otázku premlčania je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Uviedol, že navrhovateľ bol v čase uzatvorenia zmluvy v postavení dodávateľa a dlžník v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal vznesenou námietkou premlčania celého uplatneného nároku navrhovateľa. Zdôraznil, že žaloba vo veci samej bola podaná na súd dňa 26.05.2014, pričom právo navrhovateľa požadovať vrátenie poskytnutého úveru začína dňom omeškania hociktorej splátky. V čase od postúpenia pohľadávky do podania žaloby uplynulo ďalších 1655 dní, teda v čase podania žaloby prestavovalo omeškanie spolu 2888 dní (1233 + 1655), čo je skoro 8 rokov. Mal za to, že nárok navrhovateľa bol v čase podania žaloby celý premlčaný. Namietal, že súd sa nezaoberal dostatočne aktívnou legitímáciou navrhovateľa, ktorý nepreukázal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona .č. 483/2001 Z. z. o bankách. Uviedol, že ust. § 92 ods. 8 zákona .č. 483/2001 Z. z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia predpokladom postúpiteľnosti pohľadávky banky

na inú osobu je, za a) aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a za b) aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postúpiteľná. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. V konaní nemožno považovať za dokázanú požiadavku 90 dňového omeškania odporcu z niektorou splátkou ako ani to, že by bol písomne vyzvaný na splnenie svojho záväzku zo zmluvy. Navrhovateľ teda nepreukázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia bola spôsobilá na postúpenie v zmysle zákona o bankách. Mal za to, že navrhovateľ si v konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá nebola na neho platne postúpená, nakoľko nepredložil žiadny dôkaz o splnení povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zdôraznil, že navrhovateľ preto nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou. Pokiaľ by navrhovateľ aj preukázal dodržanie podmienok postúpenia pohľadávky z banky na nebanku, mal za to, že na navrhovateľa bola postúpená výhradne splatná časť úveru - pohľadávky. V prípade dodržania podmienok postúpenia pohľadávky bude ďalej potrebné vyhodnotiť úkon navrhovateľa - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré vykonal navrhovateľ, považuje za nekalú obchodnú praktiku zo strany navrhovateľa, ktorý nie je držiteľom bankového povolenia v zmysle zákona o bankách. Ďalej poukázal na to, že banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je však nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Toto oprávnenie navrhovateľ nemá, keďže nemá bankovú licenciu. Navrhol preto, aby odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal mu náhradu trov prvostupňového konania vo výške 793,98 eur a náhradu trov odvolacieho konania vo výške 397,69 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu v zamietajúcej výrokovej časti a vo výroku o náhrade trov konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Navrhovateľ ako odvolací dôvod uplatnil nesprávne právne posúdenie veci.

Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia v zamietajúcej časti, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

Odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa konštatuje, že uzavretý zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa W. a odporcom 1/ na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 08.12.2005, na základe ktorého bol poskytnutý odporcovi 1/ úver vo výške 300 000,- Sk, je potrebné posudzovať v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľský vzťah. Nič nemení na skutočnosti, že zmluva o úvere bola uzavretá medzi účastníkmi dňa 08.12.2005 podľa ust. § 497 až § 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Aj keď právna úprava od 01.04.2004 taxatívne určovala, ktoré zmluvy sú spotrebiteľskými zmluvami a medzi ne Občiansky zákonník zmluvu o úvere nezaraďoval, s účinnosťou od 01.01.2008 došlo k zmene právnej úpravy (zákon. č. 568/2007 Z. z.) tak, že podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom s tým, že podľa § 879j Občianskeho zákonníka sa ustanoveniami tohto zákona spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01.01.2008; vznik týchto právnych vzťahov ako aj nároky z nich vzniknuté pred 01.01.2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov. Súd prvého stupňa preto správne aplikoval na danú vec Občiansky zákonník.

I keď už dlhšiu dobu bola takto ustálená súdna prax pri posudzovaní právnych vzťahov vyplývajúcich z úverových a podobných zmlúv uzavretých medzi dodávateľom a spotrebiteľom podľa Obchodného zákonníka, bola nejednotná prax súdov pri posudzovaní týchto právnych vzťahov v otázke premlčania. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. v znení zák. č. 151/2014 Z. z. v bode 1. v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka pripojila vetu: „ Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Z dôvodovej správy k zák. č. 102/2014 Z. z. vyplýva, „že na zmluvy uzatvárané spotrebiteľmi, t. j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Znamená to, že ak si zmluvné strany písomne

dohodli v zmysle § 262 Obchodného zákonníka, že sa ich vzťah bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to bude inak. Rovnako to bude platiť aj pre tzv. absolútne obchody, upravené v § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník“. Uvedené teda znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku (§ 101), teda trojročnú premlčaciu dobu.

Odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa konštatuje, že nárok navrhovateľa je premlčaný v časti o zaplatenie sumy 1.629,12 eur. Navrhovateľ si v konaní uplatňoval splátky splatné od 20.06.2010 do 20.11.2015 v počte 66 a v celkovej výške 8.960,16 eur pričom splátky splatné od 20.02.2014 do 20.11.2015 sa stali splatnými dňa 12.02.2014, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Navrhovateľ mohol svoje právo na zaplatenie splatných splátok uplatniť odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti, od ktorého dátumu začala plynúť premlčacia doba. Vzhľadom na skutočnosť, že právo na zaplatenie pohľadávky voči odporcom bolo navrhovateľom uplatnené na súde až dňa 26.05.2014, v prípade splátok splatných od 20.06.2010 do 21.05.2011 bol uplatnený nárok navrhovateľa premlčaný, t.j. 12 splátok po 135,76 eur t.j. v sume 1.629,12 eur. Námietku premlčania vzniesol vedľajší účastník, avšak v konečnom dôsledku bol súd povinný k premlčaniu prihliadať aj z úradnej povinnosti vzhľadom na novelu zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vykonanú zákonom. č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014 v článku VIII., podľa ktorej v zmysle § 5b orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť, alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Súd prvého stupňa správne posúdil začiatok plynutia premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka a preto námietky navrhovateľa boli neopodstatnené. Zároveň odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa namieta nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa v konaní, ďalej neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, k tomu odvolací súd uvádza, že vedľajší účastník nepodal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa a vychádzajúc zo zásady zákazu zmeny k horšiemu v odvolacom konaní, odvolací súd k týmto námietkam vedľajšieho účastníka neprihliadal.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporcami 1/,2/ bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešným odporcom 1/,2/ táto náhrada trov konania nebola priznaná, nakoľko si ju neuplatnili.

Vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 23.03.2015 vychádzajúc z predmetu odvolacieho konania 1.629,12 eur a 71,37 eur + 1x režijný paušál 8,04 eur, spolu 79,41 eur (§10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.